

Sygn. akt X C 1727/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Maria Żuchowska

Protokolant st. sekr. sąd. Elżbieta Jakubowska

Po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2017 w Toruniu.

sprawy z powództwa Bank (...) S.A. w W.

przeciwko E. C. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego E. C. (1) na rzecz powoda Banku (...) S.A. w W. kwotę 2457,79 zł (dwa tysiące czterysta pięćdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt dziewięć groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 23 października 2017r., do dnia 7 grudnia 2017r.

II. rozkłada należność główną zasądzoną w pkt. I wyroku na 25 rat, przy czym pierwsze 24 raty po 100 zł, ostatnia rata w kwocie 57,90 zł wraz z sumą odsetek zasądzonych w pkt. I wyroku, płatne do 20-go dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego po miesiącu, w którym uprawomocni się wyrok, wraz z umownymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

III. umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

IV. nie obciąża pozwanego kosztami procesu poniesionymi przez powoda.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15.03.2017r. powodowy Bank (...) S.A. w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego E. C. (2) kwoty 3000,67 zł z umownymi odsetkami oraz zwrotu kosztów procesu. Wyjaśnił, że pozwany zawarł z powodem umowę pożyczki w dniu 03.07.2014r., która wobec niespłacania rat w terminie została wypowiedziana z dniem 30.08.2016r. Wskazano, że na dochodzącą należność składa się kwota 3000,67 zł, w tym kwota 2850,31 zł tytułem należności głównej.

Postanowieniem z dnia 25.04.2017r., referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w przedmiotowej sprawie i orzekł o przekazaniu sprawy tutejszemu sądowi.

Po przekazaniu sprawy, powód podtrzymał żądanie pozwu i przedłożył dokumenty na poparcie zasadności dochodzonego roszczenia.

Na rozprawie w dniu 25.09.2017 r. stanął się pozwany, który wskazał, że w lutym 2016r. uległ wypadkowi i dlatego zaprzestał spłacania kredytu. Dodał, że nie uwzględniono ubezpieczenia, które miał razem z umową pożyczki. Podał też, że otrzymuje rentę w kwocie 1000 zł, od czerwca 2017r. pracuje jako portier, a bank nie wyraził zgody na spłatę 5 kredytów, które posiada w ratach po 250zł. Odnośnie przedmiotowej pożyczki pozwany wskazał, że byłby w stanie spłacać po 50 zł miesięcznie, przedłożył też dowody wpłat.

W odpowiedzi na zarzut pozwanego o ubezpieczeniu pożyczki, powód wskazał, że pozwany otrzymał zawiadomienie o odmowie wypłaty świadczenia z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, którym podano przyczyny odmowy. Dodano, że przy podpisywaniu aneksu do pożyczki w dniu 01.03.2016r. zrezygnował z ubezpieczenia. Odnośnie do dokonanych wpłat, bank cofnął pozew w tym zakresie, ograniczając powództwo do kwoty 2457,79 zł. Dodano, że toczą się negocjacje z pozwanym dotyczące ugodowej spłaty zobowiązań.

Na rozprawie w dniu 27.11.2017r. pozwany wskazał, że świadomie nie zrezygnowałby z ubezpieczenia, złożył w tej sprawie zawiadomienie, ale odmówiono wszczęcia dochodzenia. Wskazał, że spłaca zadłużenie na rzecz banku z tytułu wszystkich kredytów.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 03.07.2014 r. pozwany E. C. (2) zawarł z Bankiem (...) S.A. w W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...). Na mocy umowy, pozwany otrzymał kwotę 5000 zł, którą wraz z dodatkowymi opłatami zobowiązywał się zwrócić w 36-miesięcznych ratach po 193,18 zł. Pozwany w ramach umowy zawarł umowę ubezpieczenia spłaty pożyczki na wypadek zgonu, poważanego zachorowania, utraty stałego źródła dochodu albo hospitalizacji, całkowitej niezdolności do pracy albo zgonu w wyniku nieszczęśliwego wypadku.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

Umowa pożyczki nr (...) – k.23-24v

-potwierdzenie przelewu pożyczki – k.33v,

Pozwany, oprócz przedmiotowej pożyczki, zawarł z powodem cztery inne kredyty na łączną kwotę około 25.000 zł.

Okoliczność bezsporna oraz dowód

- zestawienie transakcji na rachunku – k. 33-92,

W lutym 2016r. pozwany uległ wypadkowi, w wyniku którego utracił rękę. W związku z wypadkiem, nie mógł pracować i zaprzestał regulować swoje zobowiązania wobec banku, w tym z tytułu pożyczki nr (...).

Okoliczność bezsporna

W dniu 01.03.2016r. pozwany zawarł z powodem aneks nr (...) do umowy pożyczki nr (...), zgodnie z którym pozostała do zapłaty należność zobowiązał się zapłacić w ratach do 15.02.2018r. Jednocześnie z aneksem pozwany podpisał oświadczenie o odstąpieniu od ubezpieczenia obowiązującego od dnia 03.07.2014r. do dnia 22.02.2016r.

dowód: aneks z dnia 01.03.2016r. – k. 149-150

- odstąpienie od ubezpieczenia – k. 148

Pozwany w marcu 2016r. złożył wnioski do ubezpieczyciela do poszczególnych umów, w tym z tytułu spornej pożyczki o wypłatę świadczenia z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczyciel w maju 2016r. odmówił wypłaty świadczenia wobec nieprzedłożenia dokumentów potwierdzających całkowitą niezdolność do pracy ubezpieczonego na okres powyżej 180 dni. W grudniu 2016r. pozwany złożył kolejny wniosek do ubezpieczyciela, dołączając orzeczenie lekarza orzecznika ZUS. W dniu 30.12.2016r. ubezpieczyciel odmówił wypłaty świadczeń z uwagi na fakt, że orzeczenie ustalało częściową, a nie całkowitą niezdolność do pracy ubezpieczonego.

Dowód: wnioski z dnia 25.03.2016r. – k.126-133,138-141,

- zawiadomienie o odmowie wypłaty świadczeń z 04.05.2016r. – k. 117-120,

- wnioski z dnia 12.12.2016r. – k.122-125

- zawiadomienie o odmowie wypłaty świadczeń z dnia 30.12.2016r. – k. 134-137

W maju 2016r. pozwany złożył zawiadomienie do organów ścigania w sprawie doprowadzenia go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że pracownica banku Millennium wprowadziła go w błąd co do podpisywanych dokumentów przez co pokrzywdzony podpisał oświadczenie o odstąpieniu od ubezpieczenia, na skutek czego nie uzyskał odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiego doznał. Postanowieniem z dnia 13.06.2016r. odmówiono wszczęcia dochodzenia w przedmiotowej sprawie, uznając, że skoro pokrzywdzony przyznał, że osobiście podpisał wszystkie dokumenty, chociaż ich nie przeczytał, czyn pracownika banku nie wyczerpuje znamion występku z art. 286§1kk.

Dowód: postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – k. 157,

Wobec nie spłacania przez pozwanego rat w terminie, umowa pożyczki w dniu 30.08.2016r. została wypowiedziana. Powód w dniu 31.10.2016r. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych wobec pozwanego z tytułu pożyczki numer (...), ewidencjonowanej na rachunku nr (...) na kwotę 3000,67 zł, w tym należność główna na kwotę 2850,31 zł. tym samym dniu wysłano pozwanemu wezwanie do zapłaty wymienionej kwoty.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 11.07.2016r. – k.32

- wypowiedzenie umowy z dowodem doręczenia – k. 19, 20

- wyciąg z ksiąg banku z dnia 31.10.2016r. – k. 18

- wezwanie do zapłaty z dowodem doręczenia – k. 21, 22

Pozwany w miarę możliwości spłacał zaległości na rzecz banku z tytułu wszystkich zawartych umów. Podejmował z bankiem próby restrukturyzacji zobowiązań. Wobec częściowej spłaty przedmiotowej pożyczki, na dzień 23.10.2017r. zaległość wynosiła 2467,79 zł, w tym kwota 2425,63 zł tytułem kapitału.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- dowody wpłat – k. 104-105, 151-152,

- korespondencja stron – k. 106-116

- wyciąg z ksiąg banku z dnia 23.10.2017r. – k. 146,

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny ustalony został na podstawie okoliczności bezspornych oraz dokumentów przedłożonych przez strony. Dokumenty przedłożone przez zarówno przez stronę powodową jak i pozwanego zasługiwały na walor wiarygodności, gdyż ich rzetelność i autentyczność nie zostały w toku procesu podważone.

Bezsporny w sprawie był fakt, że pozwany zawarł z powodowym bankiem kilka umów pożyczek, w tym umowę dochodzoną niniejszym pozwem i zaprzestał ich spłacania po wypadku, jakiego doznał w lutym 2016r., w wyniku którego utracił rękę. Bezsporny był także fakt, że pozwany ze względów zdrowotnych przez dłuższy czas nie pracował, ale w miarę możliwości starał się spłacać zaległości wobec banku. Bezsporne było także to, że pomimo objęcia przez pozwanego ubezpieczeniem spłat poszczególnych pożyczek na wypadek m.in. całkowitej niezdolności do pracy czy inwalidztwa, ubezpieczyciel nie uznał swojej odpowiedzialności wobec ustalenia przez lekarza orzecznika czasowej niezdolności do pracy pozwanego.

Spór natomiast dotyczył zasadności dochodzonego roszczenia w całości wobec podniesienia przez pozwanego zarzutu, że nie uwzględniono jego ubezpieczenia, które miał zawarte razem a umową pożyczki, a nadto zarzutu, że pozwany znajduje się w bardzo trudnej sytuacji materialnej i zdrowotnej.

Podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowi art. 720§1 kc, zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zawarcie przez strony umowy pożyczki zostało wykazane przez stronę powodową, a wysokość długu pozostawały bezsporne.

Jeżeli chodzi o umowę ubezpieczenia, którą miał zawartą pozwany, łącznie z umową pożyczki, a która to umowa przewidywała ubezpieczenie spłaty pożyczki na wypadek zgonu, poważanego zachorowania, utraty stałego źródła dochodu albo hospitalizacji, całkowitej niezdolności do pracy albo zgonu w wyniku nieszczęśliwego wypadku, to z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pozwany nie spełniał wymogu niezbędnego do wypłaty odszkodowania. Pozwany przedłożył kilka decyzji ubezpieczyciela, w tym dotyczącą spornej pożyczki, o odmowie wypłaty odszkodowania z uwagi na fakt, że według lekarza orzecznika nie został on uznany za całkowicie niezdolnego do pracy, ale za niezdolnego częściowo. Pozwany nie wskazał, czy odwołał się od tych decyzji, czy są ostateczne, nie mniej jednak nie zmienia to faktu, że sporna pożyczka nie została spłacona i bank miał prawo wystąpić z roszczeniem wobec pozwanego. Jeżeli natomiast chodzi o odstąpienie od umowy ubezpieczenia, które zostało podpisane przez pozwanego razem z aneksem do umowy pożyczki numer (...) wydłużającym termin spłaty pożyczki, to w ocenie Sądu, nie miało ono znaczenia dla przyznania bądź nie, odszkodowania za zdarzenie wcześniejsze. Odstąpienie od umowy miało miejsce w dniu 01.03.2016r., a wypadek miał miejsce w lutym, a zatem pozwany był wówczas objęty jeszcze ubezpieczeniem. Tym bardziej, że podstawą odmowy wypłaty odszkodowania pozwanemu decyzjami z maja i grudnia 2016r. nie był fakt rezygnacji z ubezpieczenia, a brak dokumentacji potwierdzającej zasadność wypłaty odszkodowania.

Jeżeli chodzi o bardzo trudną sytuację materialną i zdrowotną pozwanego to, zdaniem Sądu, była ona bezsporna i niekwestionowana przez powoda w toku rozprawy. Pozwany w wypadku przy pracy w lutym 2016r. utracił rękę, utracił również z tego powodu pracę na dłuższy czas. Otrzymuje rentę w kwocie 1000 zł, a od niedawna dodatkowo pracuje jako portier.

Z podanych względów, na podstawie art. 720§1 kc, powództwo okazało się zasadne i podlegało uwzględnieniu, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku. Jednocześnie Sąd uznał, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie podstawy do uznania, że dochodzone pozwem roszczenie jest sprzeczne z prawem czy zasadami współżycia społecznego.

W myśl art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub

o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W rozpoznawanej sprawie wystąpił szczególnie uzasadniony przypadek pozwalający na zastosowanie dyspozycji powołanego przepisu, gdyż sytuacja finansowa i zdrowotna pozwanego jest na tyle trudna, że obowiązek jednorazowej zapłaty należności obciążałby go nadmiernie. Jednocześnie poziom dochodów pozwanego pozwoli wygospodarować środki na spłatę długu w ratach. Dodatkowo, postawa pozwanego prezentowana podczas procesu i w kontaktach z powodem przemawia za tym, że wykona on zobowiązanie po rozłożeniu na raty. Pozwany bowiem mimo tak dużych trudności finansowych, spłaca regularnie należność na rzecz powoda, w tym spłacił też częściowo przedmiotową pożyczkę. Za właściwe Sąd uznał rozłożenie należności głównej na 25 rat, w kwotach po 100 zł, ostatnia rata mniejsza. Takie ukształtowanie wysokości i ilości rat zapewnia uzyskanie przez stronę powodową należnego jej świadczenia w rozsądnym terminie, bez obciążania przy tym ponad miarę pozwanego. Sąd nie mógł uwzględnić przy tym wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty w kwotach po 50 zł, bowiem z jednej strony wydłużyłoby to czas zaspokojenia wierzyciela nadmiernie, a nadto wysokość dochodów pozwanego, zdaniem Sądu, pozwoli wygospodarować mu kwotę większą niż 50 zł miesięcznie.

W zakresie cofniętego powództwa co do wysokości dokonanych na poczet należności wpłat, umorzono postępowanie, o czym orzeczono w punkcie III sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie IV sentencji wyroku na podstawie art. 102 k.p.c. zgodnie z zasadą słuszności. E. C. (2) uległ wypadkowi, w wyniku którego utracił pracę i utrzymuje się z niewielkiej renty. Dodatkowo oprócz przedmiotowej pożyczki, ma inne zobowiązania wobec powoda w kwocie ponad 20.000 zł, które w miarę możliwości spłaca. Nadto, po uprawomocnieniu się wyroku, pozwany będzie musiał zapłacić powodowi należność zasądzoną w przedmiotowej sprawie w kwocie ponad 2500 zł. W ocenie Sądu, w rozpoznawanej sprawie wystąpił szczególnie uzasadniony przypadek uzasadniający odstąpienie od obciążenia pozwanego kosztami procesu.